

ROJA NÛ

kovara huneri çandi û edebi

NAVEROK

Şeva çanda kurdi lı Danimarkayê - <i>Serhat Zozan</i>	3
Civina biranina Cigerxwi, Qanatê Kurdo û Yılmaz Guney	4
Şiêr - <i>Kemal Burkay</i>	6
Feqiyê Teyra û Ava mezın - <i>A. Gernas</i>	8
Gotinên pêşiya - <i>Salih Omeri</i>	11
Heci Rovi - <i>Mihemedê Cemilê Seyda</i>	13
Asimilasyon û rewşa zımanê kurdi/2 - <i>Haluk Öztürk</i>	16
Ahmed Arif - <i>A. Gernas</i>	23
Çend gotinên bijarte - <i>Xalıt Lezgin</i>	27
Fabl - <i>Azad Nûbar</i>	28
Ji nav weşanên nû	30

Sal: 16

Hejmar: 83, Mijdar 1994

ISSN 0283-5355

XWEDÎ: KOMKAR-Swêd
BERPIRSIYAR: Şêroyê BOTAN
NAVNIŞAN: Gustavslundsv.168,1 tr
161 36 STOCKHOLM
TELEFON : 08/ 26 23 75
HESAP NO: PG. 458980 - 0

UTGIVARE: Svensk Kurdiska
Arbetarföreningen
ANSVARIG UTGIVARE: Ş.BOTAN
ADRESS: Gustavslundv. 168, 1 tr.
161 36 STOCKHOLM
FAX: 08/ 25 38 57
PG: 458980 - 0

Şeva çanda kurdi lı Danimarkayê

KOMKAR - Danimarka, ji sala 1986'an virde hersal di meheke payizê de bi navê "**Şeva Çanda Kurdi**" cıvinekê amade dike.

Isal ji ev şev di 5.11.1994'an de hat çêkirin. Beriya şevê heval û hogirên KOMKAR-Danimarka xebateke baş û bi serfirazi meşandin. Nêziki 1200 kesi beşdari cıvinê bûbûn. Di şevê de bernameke dewlemend hat pêşkêşkirin. Zilm û zordestiya li ser gelê kurd, berxwedan û têkoşina gelê me di nav sala 1994'an de, wek senaryo, bi tevi belge û wesiqan wek filmeki video hatibûn amadekirin. Film, li sehnê

di ekranêke 4 mitroyi de ji beşdaran re hat pêşkêşkirin. Ev senaryo û filma video gelek bala mêvanan kişand. Senaryo bi zımanê kurdi, danimarki û tırki hat pêşkêşkirin.

Di beşa çandi de, di seri de hozanê gelê kurd yê bi navê deng Şivan Perwer, û Brader, Seydo û Koma Karwan bi stranên gelêri û welatperweri carna mêvan xıstın nav kul û xeman, carna ew rakirin ser piyan û li diji dagirkeran kula dilê wan rijandin carna ji bi sedan kes rakirin dilanê, mil di mîlda govenda kurdan kişandin.

Du Komên folklor yên KOMKARÊ -ya mezınan û

ya zarokan- di nav kincên rengin da govendên kurdi yên cure cure pêşkêşî beşdarên şevê kirin. Ev şev her weha ji aliyê piştgiriye da ji şeveke geleki dewlemend bû.

Serokwezirê Danimarkayê Poul Nyrup Rasmussen, Wezirê Hundır Birte Weis, Parlamenterê Sosyaldemokrat Henning Gjellerod, Parlamenterê Partiya Venstra (Partiya Çep) Knud Enggaard, Hanne Severinsen, Niels Henrik Nielsen, Ole M. Rasmussen ji şeva KOMKARê re mesajên pişt-giriye şandibûn.

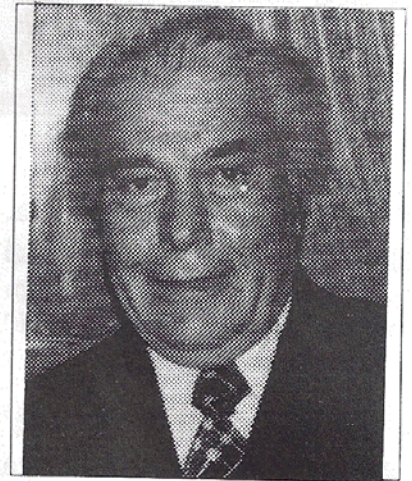
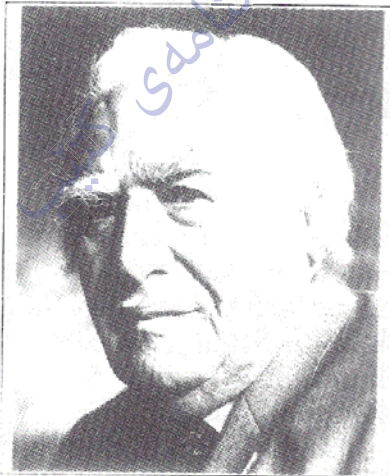
Her wusa di şevê da, bi navê Partiya Sosyalist a Gel (SF) parlamenterê kevn Pelle Voigt û parlamentereke vê partiyê ya niha Annette Nördström Hansen, bi navê Sosyaldemokrat serokê sendiqa HK Jimmy Hansen û bi navê Partiya Radikal Venstra (Radikalên Çep) Grete Bille axifin.

Şev bi sirûda Ey Raqib û bi serfirazi xelas bû.

Sarhad Zozan
Kopenhagen

Civineke mezin ji bo biranina sê hostayên çanda kurdi:

Cigerxwin, Qanatê Kurdo û Yılmaz Guney

KOMKAR`ê dî panzde Cotmehê da, li bajarê Koln`ê bi navê "Çanda kurdi ya zindi" civineke mezin amadekir. Civin ji bo biranina sê emekdarên çanda kurdi; Seyda Cigerxwin, Prof. Qanatê Kurdo û Yılmaz Guney hatibû amadekirin.

Li dor heft hezar kurd dî civinê da hazir bûn. Her usa gelek şexsiyetên naskirî yê

kurd û biyani beşdari şevê bûbûn. Wezirê hundir yê Eyaleta Vestfalya Bakurê Renê Herbert Schnoor, Sekreterê Gîştî yê Partiya Sosyalist a Kurdistanê (PSK) Kemal Burkay, Serokê Komela Mafên Mirovi Akın Birdal, nivîskar Vedat Türkali, Serokê Enstituya Kurdi ya Parisê Kendal Nezan, hunermendê sinemayê Halil Ergün, parlamenterê Partiya Keskan

Sigi Martsch, lêkolinevan-niviskar Mehmet Bayrak, niviskar Ömer Polat, kurê Cigerxwin Kesra Cigerxwin dî cîvinê da yek gotar xwendin. Hunermendê sinema û tiyatroyê Renan Demirkan ji çend helbestên Cigerxwin bî zîmanê almani pêşkêş kir û pîştgiriya xwe da xuyakirin. Parlamenterê serbixwe yê Erzuromê Abdulmelik Fırat ku dîxwest beşdari cîvinê bibe, jî aliyê polêsên Tirk va lî balafırxanê hatibû sekinandin. Polêsê tirk jî bo derketina wi destûr neda.

Disa gelek siyasetvanên naskirî yê alman jî şevê ra mesajên pîştgiriya şandin. Wek serokwezir, wezirên eyaletên cuda û serokên belediyên. Herwisa gelek rêxistinên kurdan jî slavnameyên xwe yê pîştgiriya gihandin cîvinê.

Bernama cîvinê bî axaftina serokê KOMKAR'ê Mehmet Şahin dest pê kir. Şahin dî axaftina xwe da bî kurti behsa sê rûmetên çanda kurdi kir û bî wê ra jî girêdayî behsa şerê qîlêr yê ku dewleta

Tirk lî Kurdistanê dîdomine kir û dî vê demê da berpîrsiyariya ronakbirên Tirk û Kurd anî zîman.

Dî bernama çandi ya şevê da jî, hozan Şivan Perwer, Emekçi, Yılmaz Çelik, Nilüfer Akbal, Koroya Nûdem, Tiyatroya Botan û koma govendê ya Koln-cîwan beşdar bûn.

Xên jî bernama ku lî ser sehnê dihat pêşkêşkirin, lî koşeki sehnê jî derheqê jîyan û xebata Cigerxwin, Qanatê Kurdo û Yılmaz Güney da lî ser ekraneke mezî didemên videoyê dihatin nişandan.

Ev cîvina mezî bî awakî rêk û pêk hatibû amade kirin û meşandin. Beşdarên cîvinê dîlxweşi û razibûna xwe diyar dikirin. Wan careke dî rûmeteke mezî didan xebata xwedilêderketin û parastina çanda kurdi. Bî vi awayî jî zehmetkêşên çanda me ya bîndest 3 hostayên birewer dî salvegera mirîna xwe da hatin biranin. Cîvin bî serfirazî kuta bû û gihîştê armanca xwe. □

MEŞKA KURDAN

*Dengê meşkê nerm e
Ji loriya dê
Dengê meşkê nerm e
Ji kılameke xemgin*

*Lê meşka Kurdan
Deh qat xemgin e
Dı tîlên dîl da dîlerze
Rojên koçeriyê tine biran
Çirokên evîndaran
Ku tîm bê mirad mane
Zulmê, berxwedanê û çîyan
Û mîrxasên şikesti*

*Meşka Kurdan
Weki ji sedsalan nîsîliye
Hunguvê êş û jan e*

Kemal Burkay

DENGBÊJ

*Dengbêji ji dîl e
Dîlê dengbêj dîkele
Dengbêj bayê bêriyên welatê min e
Berhemê zozanên rengin e, gul e
Kîlamên wi dengê sîmên hespên sor in
Ava belekiyan e, bî şîrin e
Geh çemeki din e, dîxulxule, bî qirin e
Geh giran dîkîşe, dîlorine
Lî dengê wi geh şer e, geh aşti ye
Şayê dilanan e, giriya şin e
Dengê wi jana birinan
Tama biraninan
Germiya evin e
Berxwedan e, hîsret e, hêvi ye
Dengê wi zmanê me yê şîrin
Çiroka Kurdan e, jin e*

Kemal Burkay

FEQIYÊ TEYRA

Û AVA MEZIN

Berhevkar: A. GERNAS

Feqiyê Teyra ji ba Mirê Botan radibe û berê xwe dide ava mezin. Dîghije raseri Geliyê Qesrikê û ji wê derê li Ava Mezin dixê. Evinek pê girtîye, muhba Xwedê li dilê wi daye û bi wê dîlxweşiyê qeside davêje ser avê. Ava Mezin ji, dîxulxule, xuşinek pê ketîye ku dengê wi diçe li Çiyayê Şingalê dîsekîne. Dema ku Feqi li avê dixê, av jê dipirse: "Tu ji ku têyi, tê bi ku va heri? Derdê te çi ye, armanca te çi ye? Ev çi mîrmîre ji nava te tê, tu nahêli millet razê?..

Feqi li avê dixê. Av davêje kabokê û Feqi bi qeside dest bi pîrsê xwe dike:

Ey av û av, av û ey av û av
Ma tu bi eşq û muhbetê
Mewc û pêla davêji bi lav
Bê sekne û bê rehetê

Bê reheti bê sekne yi
Yan aşîqê baxê xwe yi
Yan Şubhetê qelbê me yi
Ji eşqa kes natebitê

Ji eşqa kê têy û têy
Heta kengê tê bêy û bêy
Ji bo mîn bêje heyrana te bîm
Tu ji kê ra dîki vê taetê

Tu ji kê ra dîki zîkrê bî hal
Qet gujgij û mîrmîrê tu naki betal
Dî şubhetê ev meh wîsa
Lê şev û roja li te xew netê

Şev û roja tu bê xewi
Ji ber eziyeta kê dîtewi
Çi sebeb e tu nahewi
Lê şev û roja tu li dawetê

Şev û roja dawet dîki
Ku kete çilê zîvîstanê tu qetlê dîki
Ma ne zulm e tu vê dîki
Qey tu natîrsi ji rebê Izzetê

Şev û roja tu bê xewi
Ji ber muhbeta kê dîtewi
Şev tari ye lê tu qet nahewi
Daim dîçi dengê te tê

Dengê te tê bê pi û hav
Lê tu taet dîki bê qelb û dav
Peyda dîbîn ji te mewcîkê av
Subhan ji navê qudretê

Gehgeh sîpi şubhetê şîr
Qet mîslê te nînin tu tê

Dengê te tê yar nebi
Lê meyla hebib jî çûna netê

Tu bersivêk jî avê nayê, Feqî acîz dibe û weha dibêje: "Hebe tunebe muhbeke te heye, yan dosteke te yan jî daxwaziyeke te, lewma tu weha bê edebi, tazi yi, heya te nine... Nexwe te niha cewabeki dabû min" û pîrsên xwe bi qeside didomine:

Lazîm te mehbûbek heye
Yan dost û metlûbek heye
Yan meyl û mensûbek heye
Lew tu tazi yi bê keswetê

Lew tu bê libas û tazi yi
Tu bi reqs û seyr û gazi yi
Tu jî kê ra diki şebaziyê
Geryam di behra xurbetê

Geryam di ber mahra dinê
Tu qet nahewî û tu nahedînê
Tu wek şubhetê qelbê minê
Bî dest dikşîni muhbetê

Zehmetpîrê muhbet geşê
Lê li te nazîkê teb'et xweşê
Bê ruh li erdê dimeşê
Bê dest û pê tu jî ku va tê, tê bi ku va diçê.

Bê dest û pê, bê çeng û per
Ev pêl û mewc û fetl û ger
Tu jî kê ra diki ev gêr û xedr
Tu naki beyana illetê

Vê illetê beyan bîke
Bes vi şeri li min star bîke
Carek li min ızhar bîke
Da ez bîzanîm heyetê

Da ez bîzanîm vi sîrî
Tu jî hindîki têyi yan jî pîrî
Jî maneya vê gîrgîrê
Tu jî kê ra diki vê taetê

Yan ez bîzanîm meselê
Lê cuzwek jî behsa ewelê
Jî dînyak bûne menzelê
Jî dewra nûçerxa adetê

Bê darê dînya ser temi
Tu eva rebê alemê
Tu hadîsi yan qedemi
Yan tu nîzani tîştêkê

Av bersiva Feqî dîde:

Ez ava rebê zurcelal
Bori li min çend meh û sal
Qet kes nekîr jî min ev sual
Heta gîham vê saetê

Heta gîhame vê demê
Ma yeki wek te nebû di pîştî ademi
Ma kes nebû di vê alemê
Bî pîrsê halê vê şetê

Xelkê Xwedê aqil kîrî
Hîm arîf û kamîl kîrî
Nûrek di dîl da hîl kîrî
Eslê qîsê wê bi ser me tê

Avê got, "Feqe! Musulmanê Feqî, ne ulmê te heye, ne wextê te heye. Tu weke dinek î, weke heywanekî, ka bêje bî çî aqilî tu jî xelkê van pîrsan diki. Ma haşa tu jî wan enbiya, wan weliya mezintir î. Jî bavê Adem heta bigîhê te sêsed û bist û çar pêxember rabûne. Ma qey tu jî ewqas kes mezintir î ku, kesî van pîrsan jî min nekîr tu diki..."

Avê got:

Êy Feqiyê muslimê ulm û ax
Tu mecnûn û heywan û sıfax
Bê tevtêşî pîrsa diki
Bê rohnî neke babetê

Pîrsa Feqe bî cih nebû
Lewra di quranê hebû
Feqe got :

Erşê Xwedê lı ser te bû
Avê gelo dı bira te tê

Avê cewab da ersexin
Zeman nebû hal û kewne mın
Remzek padişahê mezın
Subhan jı vi seltenetê

Subhan jı mabûdi lı ser
Kê jı Xwedê ra bır xeber
Em çare kın anine der
Gênc bûn dı kenza qudretê

Feqe got :

İro werın, lazım werın
Lê ciran û xelkê hışetê
Hûn rayekê lı mın bıkın
Lê iro qewi gıriyê mın tê

Avê got :

İro jı mın qewi gıri
Lê sosın lı mêrga xeyıdı
Sed heyf e wan lêvên şekıri
Êdi venaxwın şerbetê

Ew lêvên lal ên şekır
Jı wan kê m dıbû dewr û xebat
Sed ax û kovan û keser
Heyf eyn û lam çûn hicretê

Heyf eyn û lam jêk bûn cuda
Lê hızn û gıri disa te da
Ez razi me bı emrê Xweda
Herçi jı dergahê te tê

Feqe got :

Herçi dıke ew mir dıke
Lê xêr û şera teqdir dıke
Daxa lı qelbê mın pir dıke
Lê sotın bı narê fırcetê

Sotın bı pêta agıri
Vê faniyê em hûr kırı

Lê kulek dı dil da çêkırı
Êy felekê bê murwetê

Kani dızên, co jê dıçın
Lê hındi Xwedê dan ins û cın
Avê got :
Qet kes nekır ev pırs jı mın
Jı nav embiyayê ummetê

Ava Mezın bala Feqe dıqşine, da ku
dev jı van pırs û sualan berde, lê
Feqe guh nade avê û wê bêmınnet
dıke :

Avê, ew nebi bûn ez Feqe me
Ew bı aqıl bûn, ez serseriyek bı
şubhe me
Ez muhtacê pırsa te me
Lê bes lı mın bıke vê şıretê

Ava mezın bes qır qır meke
Zıkrê Xwedê bıke, fexrê meke
Tu ehlê Xwedê acız meke
Bes mın bıde vê ezıyetê

Ava Mezın xwe bı xwe : "Ez jê ra çı
dıbêjim, bêfeyde ye. Evya aqıl
nagre. De ka bısekıne ku ez çı
binım serê te!.."

Ava Mezın lı hev şewırı
Pêla pêşi jı Feqe enırı
Dev dev lı Feqe zıvırı
De em bavêjın diyarê zulmetê

Gava Feqe xwe têk dıda
Lê pêla pêşi xwe lı stû dıda
Feqe gırt û bır û lı gêrê dıda
Got, here bı mırre lı vê hesretê

Ava Mezın lı Feqe tê xezebê û wi davêje
nava gerinekeki. Gerinek wi dı nava xwe
da dıbe û tıne, serav û bınav dıke.. Av dıçe
devê Feqe û dıkeve tengasiyeke mezın.

Dumahik heye

Gotinên Pêşiya

BERHEVKAR: SALIH OMERİ

Bo xatirê xatira, meriv dıkeve bin
barê qantira.

Nok bû firik, mele bû şirik.

Kutana nav kayê, cıxara ber bayê,
tu tema wê tune.

Dê bû damari, bav bû filê kavari.

Gotina me lı mala me.

Gırara te lı gabûra te.

Kor korê Xwedê ne, nivkor bela
serê dinê ne.

Bıla lı erş be ne lı bin ferş be.

Du bira neçin du gıra.

Qala gur kın, dar hazır kın.

Ku vir be, bıla pır be.

Kumê rastiye xwar e.

Bûk anin bı lez û bez, sıvika malê
dîsa ez.

Mal bû bı dudiya, dew ma lı sêpiya.

Dev û dest bûn heval, kar ma betal.

Xweli lı wi seri , ku sed seri jê ne
qeheri.

Dew dıklêm dew nabe, rûn lı meşkê
belav be.

Gur ji baranê bı tırsya, wê ji xwe re
kurkek çêkırna.

Rım dı çewal de nayê veşartın.

Bûk bı dilê zavê ye, çı kula dilê xel-
kêye.

Bêhna diya, tê ji xalti ya.

Kalo nemır bıhar tê, pirê nemır
pıncar tê.

Heger ev ne fen e, ev çı ben e?

Dızê bistana, lı xwe mukur tê
zivıstana.

Ku mero dız be, şevê reş pır in.

Mala gur e, ne dahn e ne burxur e.

Jı kul û derda, mı rih ber da.

Ê ne lı malıkê, nızane bı hewalıkê.

A dıla nayê mıla.

Kargerê xwe, şêrinê xelkê.

Wextê tu bı mali, tu bı ap û xali.

Dıza jı dıza dızı, erd û ezman lerizi.

Mêvan jı mêvan nexweş e,
mazûban jı herduyan nexweş e.

Şev reş e, dız hezar, ki zane kê
qayışa te xwar.

Seriki kara bı bist û çara.

Çelê Ereba firikê noka.

Zıkê dê buxçık e.

Bı xweziya, dest naghêje baqê
keziya.

Ne Koçerê bê pez, ne gundiyê bê
rez, û ne jı mêrê bê ez.

Sê kesên bêhiş hene lı dinyê, ê lı
kaşa vexwe qelûnê, ê rêbara here

bı tenê, û ê ku mala xwe çêke lı ba
mala bavê jinê.

Cıvat xweş e bı sê tışta: ya bı sotın,
ya bı gotın, yan jı kotın (hesti).

Ya bı ser bı ser, ya zêr lı ser, û ya
xweli lı ser.

Lı gor salê tê fesalê.

Destê rehet lı ser zıkê birçi ye.

Ev hevır gelek avê dıxwaze.

Xwediye kerıya çû devê deriya, go
ka piçık rûnê seriya.

Parsek e bı şûr û qetek e.

Destê tenê lı çepıkan naxe.

Gundê mezın jı rê ve xuya ye.

Pariki xweş, hêja ye gaki reş.

Nan nerm e û zıke çerm e.

Çıqas singeki dıkutım, hebaneki pê
dadıkın.

Serê keçel dı bın kum de baş e.

Ê ne jı makê, nabe jı mêlakê.

Mı xwedi kır bı guhana, wê jı mın
sıtend bı nav rehna.

Kesê nekes nabe kes, kurtanê kerê
nabe etles, jı zana re gotınek bes.

Heci Rovi

Rojek rovi birçi bû
Rasti gurek wehşi bû
Jî nişkave rahîşte wi
Turîk kîre serê wi
Rovi got de mîn bixwe
Da bigîhêm mîradê xwe
Dest pêkîr kenî
Zûka mîn bixwe ezbenî
Jî bo ku pîr gunehkar î
Êdî hew ez dîkarîm
Gur jê gelek eceb ma
Jî ber kenê wi mat ma
Wi got eger mîn te xwar
Nahêlîm lî te bibe êvar
Çawan dîghi mîradê xwe
Rovi got bî serê te
Dî jiyana xwe de
Bê emritiya Xweda
Geleki mîn kîriye
Lê mîn tobe kîriye
Dîvê ez herîme hecê
Da ku toba mîn bête cih
seyda bo mîn gotiye.
Yê ku hec lê ketiye
Lî ku, ku bîmre
Heca wi qebil dibe.
Gur rovi berda
Rovi pesnê Xwedê da
Wi jî xwe kîr tobedar
Rovi berda û nexwar
Qederek meşîyan
Çend gavên dîn avêtin
Rastê kereki hatin
Kerê got:
Ha bîrakno, we xêre
hûnê kuda herî
Ew jî bu hevalê wan
Hersê bî hevra bûne hecvan

Mihemedê Cemilê Seyda

*(Çirok ji alî Serhat ZOZAN va ji
ber kasetê hatiye wergirtin)*

Du roj, sê roj meşiyān
 Gur û rovi westiyān
 Dinya, dem buhare
 ker dîxwar giha û dene
 Rovi gote kerê nêr
 Mal xirabo tu binêr
 Gur, çawan tobedar e
 Êdi nêzda nîkare
 hersê lî hev rûniştin
 Salê xwe jî bo hev gotin.
 Yê ku bû piçûkê me
 Ew bû fedekarê me
 Gur got:
 Roviye jir
 iro tu bibe kizir
 Rovi got:
 Cihê ku tu lî wir bi
 Ev tîşt jî bo min nabi
 Gur got; ez qet nîzanîm
 Madem ku ez hakîmîm
 Diya min digote min
 Dema tu çêbûy jî min
 Midyat hin nû avabû
 Xwedê ew çax te dabû.
 Rovi dest bi giriyê kir.
 Rijand bi çengan histêr
 Te agir berda dilê min
 da ser herdu kurê min
 Dema Midyat nu avabû
 Du zarokên min bûbûn xort
 Herdu mîrîm bî hevra cot.
 Gur got :Kerê nêr
 Ka salê xwe tu bijmêr
 Kerê got:
 Ez nîzanîm salê xwe
 Lê ezê bêjim jî we re
 Roja ez çêbûm jî dayê
 ez avêtîm dinyayê
 Gotibûn lî ser sola te
 nîvisiyê tarîxa te.
 Gur got: Roviye jir
 Rabe bixwine kizir
 Bixwine tarîxa wî
 Ka çiqas in salê wî

Rovi got:
Jı gıriyê ez kor bûme
Hingi ez pis bûme
Nıkarım ez bıxwinım
êdi ez hew dıbinım.

Gur got:
Ez pır xwendevan ım
Bı erebi dızanım
Êdi ew ber bı wi çû
Rovi gote; kerê çoo!
Kerê lingê xwe hilda
Pihnê lı nav çava da.
Gur lı erdê çınqızı
Mêji seri tenqızı
Dema gurê şın mıri
Rovi lı ser wi giri
Kerê got malxırabo
Êdi nızanım çawan bû
Ne dızanım şına te
Ne ji bı şahiya te
Jı ber fendê we roviya
Kesek nema lı çiya.

Rovi got:
Toba wi tê bira mın
Jê re pır tê gıriyê
Dıgo ez bûme heci
Da toba mın bête cih
Gotına wi tê bira mın
Her wek pertê kerê mın
Dıgo pır xwendevan ım
Bı erebi dızanım.
Geli xortê Kurmancan
Hûn bıxwinın kovaran
Da ku hûn zana bın
Hûn hışyar û ronak bın
Bı xwendın û zanin
Himê Kurdistan tê danin.

ASİMİLASYON,
ZIMANGUHASTIN - ZIMANPARASTIN
Û REWŞA ZIMANÊ
KURDÎ-2

(Bı awıreki kurt)

Haluk Öztürk

Gelek caran tenê bı zımanguhastinê, kesek yan ji civatek asimilebûyi nayê hesabkırın. Qet nebe tamamen asimilekırı nayê hesabkırın. Çımki asimilasyon, guhastına huviyetê ya temami ye. Ew ancax pışti zamaneki dirêj û gelek prosesên cuda dıkare pêk bê. Lê divê neyê jı bir kırın, ku dı huviyet-guhastinê da gava pêşın û bıngehın guhastına zıman e. Loma jı bo siyaseta asimilasyonê, hedefa ewıl kuştına zıman e.

Bı gotınêk dın, guhastına zıman "A" yê Asimilasyonê ye. Loma ew faktorên ku dı zımanguhastın-zımanparastinê da rol dıleyızın jı bo guhastın yan ji parastına huviyetê ji derbas dıbin (Dı beşê yekemin yê nivisê da, me bı kurti qala van faktorın kırıbû). Lê bı mahiyeta xwe va pırsa asimilasyonê pırseke fıretır e. Mıxabın em nıkarın lı vêderê, dı çend rûpelan da pırseke weha fıre û gırıng, jı her ali va şırove bıkın. Lê qet nebe jı bo balkışandına ser gırıngiya pırsê, û xasma jı pırsa zıman, me pêwıst dıt ku em hın nêrinên xwe lı

vêderê bınnın zıman.

Çıma pêşiyê zıman?

Zıman dıkare dı hebûna mıleteki da rola heri mezin bıleyize. Loma siyaseta asimilasyonê wê helbet pêşiyê lı kuştına zıman bıgere. Ew ê çı bıke? Wê zıman qedexe bıke, bêrûmet nişan bıde; rê lı ber pêşketına wi bıgre; şertên jıyanê jê bıstine heta ku dı dawiyê da bıkuje. Em dıbinın ku dewleta tırk (TC) jı heta nuha jı bo vê yekê hewl daye û dıde.

Beri ku em behsa siyaseta asimilasyona TC bıkın, em dıxwazın derheqa gırıngiya zıman da, bı kurti cih bıdın dıtınên çend ronakbır û zanayên kurd û bıyani. Em wısa hêvi dıkın ku ev raman û dıtınên han wê bıkarıbın bêtır xwendevanan bıdın fıkrandın lı ser gırıngiya zıman û çanda kurdi.

" Eger insanek bı zordayinê dev jı zımanê xwe berde, maneya jıyana

xwe wînda dîke. Xelkek xwedi rîheki genetîk e, û ev rîh herî baş bî rîya zîman tê jîyandîn"

Andres SÛTÖ

(Nîvîskarekî Romanyayê, jî hêla Transilvan-
yayê ye)

"Eger zîmanê kurdi û çanda kurdi bête kuştîn, hebûna kurda jî lî holê namîne û ev hebûn nayê vejîyandîn. Jîyana kurdi maneya xwe wînda dîke û rîhê gelê Kurd dîmre. Û xel-
keki bê rîh jî bo azadiya xwe şer nake. Jî ber ku tîşteki tu jî bo wî şer bîki tune. Jî ber vê yekê ye ku, ew siyaseta zîman û kulturê ya ku dîxwaze zîman û kultura kurdan bîkuje, gelek efektîv e."

T.S. KANGAS

"... Ku dijmin zîman û çanda me qedexe kîriye, dîxwaze gelê me bî aliyê moral bê çek bîhêle, dîwê em zêtir guh bîdîne karên çandî. Karê çandî jî bo me çekek e dî şerê rîzgari û azadiyê da".

"... Dîwê meriv ne karê siyasî, ne jî karê çandî bîçûk bîbine. Ew herdu bî hev ra girêdayî ne, xasma bo mîletekî, wek me."

Kemal BURKAY

Geli kurdan!

Eger hûn naxwazî jî hev taromar û wînda bîbîn, berî her tîştî zîmanê xwe bîxwînin, bîdîn xwendîn.

Lê eger dîxwazî xwe nas bîkî û xwe bîdîn naskîrî û hezkîrî, û bî rûmet û serbîlîndî bîjî, dîsa zîmanê xwe bîxwînin û bîdîn xwendîn.

Nuredin ZAZA

Gelê ku zîman û çanda xwe bîparêze, lî rûmetên xwe yê netewî xwedi derkeve, wekî girtiyê ku kîlîta zîndana wî dî berîka wî da be,

ew ê zû an dereng bîgîhê azadiya xwe.

Kendal NEZAN

(Serokê Enstîtuya Kurdi ya Parisê. Hevpeyvîn,
Azadî Hej. 47. Nîsan 1993)

"Mîletên bîndest heyîna xwe jî serdestên xwe bî du tîştan, bî qeweta du çekan dîparêzî. Ol yek. Zîman dîdo. Lê heke ola mîletê serdest û bîndest yek bîbe, hîngî çek yek bî tenê ye û bend tenê zîman e".

Celadet BEDIRXAN

Siyaseta dewleta tîrk: Jenosîd û asimilasyon

Jî bo tîgîhîştîna rewşa îroyîn ya zîmanê kurdi, gereke berî her tîştî siyaseta dewleta tîrk lî hember zîman û çanda kurdi baş bê naskîrî û zanî. Dewletê do çî dîkîr û îro çî dîke jî bo ku kurd zîmanê xwe jî bîra bîkî, û dî şûna wî da tîrkî qîse bîkî? Pêwîst e em hîneki lî ser vê rawestî.

Çawa tê zanîn dîroka asimilasyonê û zordestîya lî ser zîman û çanda kurdi bî sedsan kevî e. Lê dî tu dewrê da bî qasî van

70 salên derbasbûyi, tevdîrên asimilasyonê yê hışk û sistematîk nehatîne xebitandin. Jî ber ku Komara Tirkîyê (TC) jî roja avabûna xwe heta nuha jî bo tunekirina mîletê kurd planeke mezûn daniye ber xwe û dimeşîne. Ev plan, bî taybetî bî du meto- dan tê meşandin:

1. Jenosîd (qirkirin, surgun û belavkirin)
2. Helandin (asimilasyon)

Etnolog-sosyologa Iskandinavi Tove Skutnabb Kangas siyaseta dewleta tirk wek tunekirina fizîkî û kulturî bî hevra bî nav dike. Kangas vê yekê weha şîrove dike:

"Dewletên ku Kurdistan dagirtine û di nav xwe da parvekirine, ramana "dewleta neteweyî", jî dewletên Rojavayê wergirtine, ku piştî Şerê Cihanê yê Yekemîn qismen bûne sedemê rewşa iroyin a Kurdistanê û ev rewş hê jî dom dike. Lî gor raman û ideolojiya "dewleta neteweyî", dewleteke îdeal dewleta neteweyî ye û di dewleteke neteweyî da tenê neteweyek (mîlet) zîmanek û çandek dikare çî bigre. Eger nuha di welat da hin grubên etnik hebin, divê vana bêne asimilekirin; na eger ew asimilasyonê napejrinin divê ew bî awayekî din bêne windakirin da ku neyên xuyan. Wek psikolojîk (bî inkariya hebûna wan) yan jî wek fizîkî (bî kuştin, jî hev belav kirin û koçmal kirmê). Dewleteke neteweyî, hebûna hûrgelan, zîmanê wan û çanda wan lî hember xwe wek zextekê dibîne û his dike. Jî ber vê yekê ye ku, bî gelek metodên cuda lî qirkirin û windakirina hûrgelan digere.

Ez, siyaseta Tirkîyê ya iroyin wek qirkirina gel a zîmanî û çandî dibînim, û pêra jî wek qirkirinek fizîkî ya gelêrî şîrove dikim. Dema ku hejmara Kurdan jî bo kuştina fizîkî gelek e, Tirkîye jî alî çandî û zîman va lî kuştina kurda digere. Bî kuştineke fizîkî ya gelêrî jî holê wînda dibim, qir dibim; û disa bî qirkirina zîmanî û çandî ya gelêrî kurd wînda dibim, asimile dibim û dibim tirk."

(Tove Skutnabb Kangas, Hevpeyvîn, Roja Nû hej. 77 (34), 1992)

Dewleta tirk dewleteke nijadperest û kolonyalist e. Siyaseta wê ya zîman jî lî gor van karakteran forma xwe girtiye. Lî gor

TC'ê divê zîmanê kurdi bê jîbirkirin. Divê hemû kaniyên kultura kurda bîn zuhakirin. Lê tîşteki din jî heye: çawa ku sosyolog İsmail Bêşikçi jî bî dest nişan dike, kemalîzm ne tenê nijadperestî û kolonyalistî ye; ew her wisa jî politikayêke kulturê ya emperyalîst dajo. Sazgehên tirkî yê kulturî cehd dikin ku berhemên folklorî yê kurdan bîkî malên tirkî. Gelek stran û melodî, govend û çîrokên kurdi wek yê tirkî tîn pêşkêşkirin. Ew jî hêlekê va bo helandin û tunekirina kultura kurdan hewl didin, jî aliyê din va jî wê didizin û jî xwe ra dikin mal. Yanî asimilekirin, tunekirin û talankirin bî hevra tîn meşandin.

Dewleta tirk, jî bo ku bîkarîbe kurdan bîhelîne, hemû xusûsiyetên wan yê millî jî ortê hilîne, heta nuha gelek rê û metodên cuda bî kar anîne. Dî zîncira metod û tevdîran da qedexekirina zîmanê kurdi xeleşa pêşin e. Derhal piştî Peymana Lozanê, dî 1'ê Adarê sala 1924' an da zîmanê kurdi hat qedexekirin. Ev bû destpêka siyaseta asimilasyonê TC'ê. Jî vê demê şûnda, behskirina navê kurdi û Kurdistanê bû tabû. Hemû sazgehên netewî, komel, kovar û rojnameyên kurdan hatin qedexekirin

Wek hemû kolonyalîstan, serwerên dewleta tirk jî rol û girîngiya sazgehên netewî; xebata lî ser zîman û kultura gelên bîndest ditîne. Jî bo wan, pêşilêgirtina van xebatên han, bêguman pîrseke heyatî ye. Ev dî rapor û belgeyên dîzî yê dewletê da jî gelekî vekirî tê xuyakirin. Dî van salên dawîn da, jî arşîvên dîzî gelek belgeyên weha derketin ortê. Jî bo têgîhiştina girîngiya van xebatan û analîzkirina rewşa iroyin, têda gelek feyde heye ku em jî nêzik va bala xwe bîdî ser van belgeyên veşartî yê kevîn.

(Mesela bînerin lî kitêba Mehmet Bayrak, ya bî navê "Açık-gizli, Resmi-Gayriresmi KÜRDOLUJİ BELGELERİ", Özge Yayınları, 1994, Ankara)

Mêze bîkî, Mîstefa Kemal dî cîvinekê da jî endamên Sazgeha Dîroka Tirk (Türk Tarih Kurumu) ra weha dibêje:

"Me erdê Balkanê çîma wînda kur? tenê yek sedemeki vê heye. Ew jî avabûna sazgehên zîman in, ku jî aliyê sazgehên lêkolînê yê Slavî hatîne sazkirin. Û dema wan tarîxa kesên dî nav me da nîvisandin

û şuûra milli hîşiyar kîrîn, hingê em ji Balkanan heya sinorê Trakyayê paşda vekîşyan."

(Enver Behnan Şapolyo, Komcivina Zîman ya Istisnî ya 1951. Enqere 1954, rûpel 54. Yê ku behs dike Ismail Beşikçi, Mesaja Ismail Beşikçi ji Komcivina KOMKAR ra, Roja Nû, hej.64 (21) 1988)

Dewleta tirk lî şîretên M. Kemal başguh-dari kîr û dike...

Çend rê û tevdirên ku dewletê heta nuha ji bo asimilekirina kurdan bî kar aniye, (bî xetên gîştî) em dikarin weha rêz bikin:

- Red û inkarkirina hebûna gelê kurd û mafên wî yên netewî
- Qedexkirina zîman û çanda kurdi
- Qedexkirina sazgehên netewî
- Xirabkirin û paşdahiştina aboriya Kurdistanê
- Surgûnkirin, belavkirin û koçemalkirina kurdan
- Bîçînkirina mihacirên tirk lî Kurdistanê
- Guhastina kînc û qiyafetên kurdan
- Nîzîmditina erf-edetên kurdi
- Dîzîna berhemên folklorî yên kurdan
- Qedexkirina navên kurdi
- Guhastina navên gund û bajarên Kurdistanê
- Herifandin û veşartina berhemên kurdi yên diroki
- Dî mekteban da fêrkirina zarokên kurd bî zîmanê tirkî
- Empozekirina başbûn û mezîniyaya zîman û çanda tirkî û nijadê tirk
- Vekirina xwendîngehên bî nîvin û yên dinî lî Kurdistanê
- Fêrkirina zîmanê tirkî bî riya medya (sinema, rojname, radyo û TV.) û hwd...

Îdeolojiya Kemalîst heta nuha bî ser neket

Dewleta tirk, bî vî siyaseta nijadperest û kolonyalist heta nuha negihîştîye armanca xwe. Çimki gelê kurd bî qetliam û surgûnan xilas nebû; koletî qebûl nekîr, pîr caran bî serhildanên mezîniyayî lî dijî zordestîya netewî (millî) şerkîr. Herçiqas zîmanê kurdi, çanda kurdi birindar bû, rê lî ber

pêşketîna wê hat girtin ji, lê wînda nebû. Miletê kurd, iro ji lî ser piyan e, û ji bo azadiya xwe bî camêrî ber xwe dîde.

Gelê kurd gelekî qedîm e, xwediyê kulturê zengîn ya bî hezar salan kevn e. Lî aliyê dîm nufûsê kurdan pîr e. Iro lî Rohilata Navîn hejmara wan bî tevayî dîgîhîje 30-35 milyonan. Dî navbera 15-20 milyonê wan tenê lî Kurdistanê Bakur û lî Tirkîyê dijîn. Dewletên dagîrker, bî qîrkîrîna wan nîkarîn serederiyê derxînin. Û iro êdî parçeyekî Kurdistanê ji azad e. Pêkhatîna hukumat û dewleta federe ya Kurdistanê Başûr hêvî û morala mîletê kurd bilîndîrî kîriye. Şertên dînyayê ji êdî wek berê mecalê nade dewletên dagîrker ku bî qetliamên mezîniyayî pîrsa kurdan vemîrin, wê paşda bavêjin. Her ku diçe pîrsa gelê kurd û Kurdistanê dibe pîrseke navnetewî.

Dîgel vî rastîyê, disa ji dewleta tirk naxwaze dev ji siyaseta xwe ya berê berde. Loma dî rojeva dorhêlên siyasî yên tirk da-gelek caran propaganda ser asimilebûna kurdan, ci digre. Nemaze dî van salên dawîn da, pîştî "naskirina" realîta kurd- lî ser wê munaqaşeyên cuda çêdîbîn. Yên ku vî pîrsê pêşda tinî û lî ser qîsedîkî, dî serî da serwerên dewletê, rojnameyên berdevkê dewletê û hî dorhêlên ronakbîr yên tirk î.

Mesela lî gor Demîrel, kurd û tirk "dî nav hevda heliyane".

Özal digot "heke zîmanê kurdan serbest bibe ji, kurd wê disa tirkî tercîh bikin. Zaten cîhêxwaz ji dî belavok û weşanên xwe da zîmanê tirkî bî kar tinî".

Lî gor Çîller, "kurd û tirk bûne wek goşt û neynîk".

Lî gor anketên rojname Milliyetê, "pîraniya kurdan êdî kurdi qîse nakî".

Herwîsa hî kes û dorhêlên "ronakbîr" ji hene ku, bî navê "çepitîyê" û "pêşverûtîyê" beşdari vî propogandayê dîbîn. Mesela yên ku çareserkirina pîrsa kurda, dî avakirina "Yekîtiya Federasyonên Rohilata Navîn" da dîbin, wek Doğu Perinçek, Mete Tuncay û hwd... Evana ji, bî rengên hîneki cuda pîştgîriya propoganda dewletê dikî. Mesela ronakbîrê tirk Mete Tuncay

dibêje: "Eger nuha rojname, TV û radyoyên kurda hebîn ji, kurd wê disa yê tirkî tercih bikin" (Azadi 14-20 Adar 1993, Kürt Realitesini Tanımanın gerekçeleri Sempozyumundan).

Evana derheqa têkiliyên civata tirkî û kurdî da tabloyeke wisa nişan didin ku mirov dibêje qey êdî ferqa kurdî û tirkî nemaye. Lî gor propoganda wan, "pîraniya" kurdan dî nav civata tirkî da heliyane û êdî bûne tirkî. Bî vî awayî şansê azadiya kurdan û Kurdistanê jî holê rabûye. Helbet ew bî propogandayên weha dixwazî bêhêvîti û sistiyê têxîne nav Tevgera Azadiya Gelê Kurdî.

Du rûyên madalyonê

Wek me lî jorê jî diyar kîr, siyaseta dewleta tirkî dî 70 salên derbasbûyî da bî ser neket. Asimilekirîna kurdan bî qasî ku dijmin dibêje pêşda neçû. Gelê kurdî iro jî lî ser piyan e, û bî xurtî jî bo azadiya xwe ber xwe dide. Lê ev rûyêki madalyonê ye.

Divê em rûyê madalyonê ê dî jî bîbin.

Ma iro mirov dikare fenomena asimilasyonê yekser bavêje piştî guhê xwe?.. Gelo ew şertên ku heta nuha zîman û çanda me didan xwedîkirin, iro jî hene? Gelo Tevgera Netewî ya Kurdî gihîştîye wê pêngavê (derece), ku bikaribe rê lî ber xetera asimilasyonê bigre, yan jî wê daxîne ser pêngava herî nîzîm? Lî gor raya me, pêwîst e lî ser vî pîrsê bî awakî ciddî bê sekînan dîn.

Dewletê hela hê hêvî û gumana xwe jî siyaseta asimilasyonê nebîrîye. Bêguman ew jî dizane ku mîletê kurdî tenê bî kuştîne xilas nabe. Lê wisa xuya ye ku, bî saya terorê û valakîrîna Kurdistanê, surgûnkîrîna û koçemalkîrîna kurdan hêvî dîke ku, wê jî vî şûnda bikaribe kurdan bî awayekî hêsatîr asimile bike. Loma ew iro bî rîk û serhîşkî xwe jî naskîrîna mafên gelê kurdî digre. Ew qet bî rîya aştiyê nêzîkî çareserkîrîna pîrsê nabe.

Bêşik bî temami pêşilêgirtîna asimilasyonê -wek gelek pîrsên dîn-bî rîzgariya gelê kurdî va girêdayî ye. Lê heta wê çaxê û piştî wê jî, ev pîrsa han wê hebe. Belkî tesîra asimilasyonê,

ziyan û texribata wê bî zemanekî pîr dîr-dirêj berdewam bike, û rakîrîna wê dijwartîr bibe.

Çimkî dewlet, bî awakî sistematîk, lî gor plan û bernameyekê karê asimilasyonê dimeşîne. Û mîxabin dî van salên dawîna da, jî siyaseta asimilekirînê ra hîn imkân û mecalên nû jî peyda bûne. Dewlet bî bahana şerê çekdari lî Kurdistanê teroreke nebinayî dîke. Heta nuha bî hezaran gund, gom û mezra vala kîr û hîna jî vala dîke. Demografi û nexşeya ciwarbûna kurdan bî lez diguhure. Lî gor hîn texmînan, % 50 yanî nivê nufûsê kurdan, Kurdistanê terkîrîye, û lî metropolên Tirkîyê belav bûye. Lî gor hîn agahdariyan tenê jî par heta havîna isal milyonek û niv (1.500.000) kurdî jî axa bav û kalan derketîne û çûne roavayê Anatolyê. Eger em imkânên teknîkê xasma jî TV lê lî ber çava bigrîn hingê ciddiyeta problemê wê bêtîr xuya bike. Aha ev jî rûyê madalyonê ê dî e...

Lî ser xetera asimilasyonê

Bêguman tesbîtkîrîna derece asimilasyonê, bêtîr bî lêkolînê zanîstî, agahdariyên îstatîkî mumkun dibe. Lê dî vî demê da xetera asimilasyonê rastîyeke ewqas vekîrî û berbiçav e, ku herkes dikare bîbine. Ew roj bî roj û bî awayekî ciddî hebûna xwe dide hîsandîna, û zîyanên mezîna digîhîne rûmetên kultura netewî ya kurdan. Çimkî gelek faktorên sereke yê ku heta nuha zîman û çanda kurdî didan xwedîkirin, iro bî lez diguhurîna. Û xasma jî demografi... Bê nîqaş faktora herî negatîv û mezîna iro ev e.

Çawa tê zanîna, kêmkîrîna nufûsê kurdan (bî rîya valakîrîna Kurdistanê, yan jî hîn navçeyên wê) jî berê da xeyal û daxwaza TC ye. Bona vî gelek caran qanûnên surgûnê (Mecburi îskan kanunları 1927 û hwd.) derxîstîye û ceribandîye. Lê heta van salên dawîna, nîkarîbûye kurdan bî awakî gîrsî jî erd û warên wan dîr bîxe. Mîxabin dî van çend salên dawîna da qîsmen gîhîştî daxwaza xwe. Dîgel guhartîna demografiya kurdan, iro tehdîteke dîn a herî mezîna jî TV'ê tirkî ne. Bî saya wan çerxa asimilasyonê gelekî bî lez dizîvîre.

Eger em gotîna xwe kurt û vekîrî bîbêjîna,

Nuha bî milyonan kurd ji ber zulma dijmin, Kurdistan terk kirine. Pîraniya wan li metropolên Tirkîyê wek İstebol, Enqere, İzmir, Edene û hwd. bî cih bûne... Lê gelo ev çare ye ji bo dewletê?

gelek tiştên ku di nav 70 salî da pêknehatine, dikarin di nav 15-20 salan da pêkên. Bila di vê yekê da qet şika me tunebe.

Derbarî xetera asimilasyonê da, keseke biyani, nîvîskara alman Petra Wurzel, di hevpeyvînekê da bala welatparêz û ronakbirên kurd dikşîne û bî kurtî weha dibêje:

"Pêşketina siyaseta asimilasyonê bî awakî xeter li Tirkîyê heye û rastiyeke xemdar e. Lê ji bo ku mirov bikaribe zora asimilasyonê bibe, û di warê zîman da bibe welatparêz, divê di etaba pêşin da ev rastiya han bê qebûlkirin." (Azadî, hejmar 83. Çileyê Pêşin 1993)

Disa sosyolog û nîvîskarê tirk İsmail Beşikçi jî di vî wari da carîna kêmasiyên kurdan dînivise û gazînan dîke. Ew bala wan dikşîne ser giringiya zîman û sazgehên netewî yên kulturî. Lî gor wî şûra milletiyê û rûmeta zîman di nav kurdan da kême.

Lê kurd bî xwe, di nav xwe da çiqas vî pîrsê nîqaş dikin? Lî gor raya me ne gelekî. Jî asimilasyonê, jî dîzîna çanda kurdan, jî rewşa zîmanê kurdi gelek caran gazînan tînin.

Lê, lî dijî vî rewşê, bîlî hîna xebatên bî hudûd û parçe-parçe, di çapa netewî da xebatên berfireh û bî tesîr hîna xuya nakînin. Helbet sedemên vî yê giring hene. Xê jî zordestiya dewletê ya hîşk, sedemeki dî yê muhîm jî ew e ku, di nav tevgera azadiyê da, hîna hêzên siyasî, bî salan xebatên di vî wari da pêwîst nedîdîtin. Hetta hînan jî bî çavekî nîzîm lê mêze dikîrin. Yê ku pêwîstiya xebatên çandî dînan zîman û rê nîşan dîdan, ew jî bî "reformistiyê", yan jî "nasyonalistiya burjuva piçûk" dîhatînin îtham kirînin. Beşek jî şoreşgerên kurd, di bîna tesîra çepên tirk da, û lî ser navê enter-nasyonalistiyê, xeberdana kurdi jî lî xwe qedexê dikîrin.

Lê qet nebe jî nuha şûnda jî, bî şûr û tevgerê xurtîr mudaxale mumkun e û şert e. Divê êdî herkes bîbine û têbîgîhîje ku tîkoşîna çandî (kulturî), parçeyekî Tîkoşîna Rîzgariya Netewî ye û giring e. Lî gor raya me, îhmalkîrîna wê, dikare jî zîyanên hîna mezîntîr ra rê vebîke.

Herwîsa divê tevgera welatparêz gavan bî hesab bavêje, lî dijî valakîrîna Kurdistanê tevdirên lazîm bîstîne. Milletekî ku jî cografîya xwe dûr bikeve, dikare hebûna xwe ya millî jî, zîman û çanda xwe jî wînda

bike. Dewleta tirk bî valakırına Kurdistanê dixwaze xwe yekser jî pîrsa kurdi safi bike. Û Tıştê ku iro lî Kurdistana Bakur diqewime jenosid e, tunekırına milleteki ye. Divê welatparêzên kurd bala raya gışti ya dinyayê bıkşın ser vê qetliamê. Gereke ev bûyer rojekê zûtir bikeve rojeva Milletên Yekbûyi (FN)

Şertên Kurdistanê ne wek yên Cezayir û İrlandayê ne

Bêşik, wek me pêşda jî gotibû, bî تمامی پەشیلەگرتنا asimilasyonê, pêşdabırına zıman û çanda kurdi jî -wek gelek pîrsên dîn- bî rızgariya gelê kurd va girêdayi ye. Û tışteki xuya ye ev pîrs jî bî balansa hêze va girêdayi ye. Lê dî dirokê da nımûne hene ku nişan didin eger dî nav gelesi bındest da, pêvajoya zımanguhastinê carekê dest pê kiribe, yan jî wi geli êdi zımanê xwe terk kiribe, piştî merheleyekê, dî hêza siyasi û legal da jî balans lî diji wi geli xerab dibe. Komara İrlanda'yê nımûneyeke balkêş e. Ingiliza wek grûbeke elit, dî sedsala 16'an da İrlanda xıstın bın destê xwe. Bî hejmar ingiliz dî destpêkê da gelesi hindik bûn. Wexta İrlanda dî sala 1921'an da rızgar bû, bû dewleteke otonom, pêvajoya zımanguhastinê ewqas pîr pêşta çübû ku, êdi tu tevdîr û çareyên dewleta İrlandi nıkaribû asimilasyonê bıdın sekınandın. Ango bî hemû imkanên xwe dewletê jî kır û nekır nıkaribû rê lî ber asimilasyonê bıgre. İro % 80 gelê İrlandayê zımanê ingilizi qise dıkın. Ku xelkê İrlandayê bî تمامی nebûne ingiliz, ev jî bêtir bî pîrsa dîn va girêdayi ye. Jî ber ku gelê irlandi bî pîrani katolik ın, ingiliz jî protestan ın.

Disa lî hember vê ditinê, gelek caran nımûna Cezayir-Fransa tê nişandan. Lê lî vêderê jî rola faktora dîn (İslam-Xıristiyan), û pîrbûna welatên ereban û şertên dîn lî ber çavan nayê girtın.

Helbet mirov dikare jî gelek derên dinyayê nımûneyan bınihêre û bî wi awayi lî ser rewşa zımanê kurdi spekulasyonan bike. Lê tışteki gelesi eşkere ye ku lî tu derê dinyayê, siyaseteke asimilasyonê wek ya Tırkiyê dijwar û xedar nine. Dezavan-

tajeke dîn jî ew e ku pîraniya kurdan wek tirkan musulman ın. Dewlet, kengê lazım be faktora dîn bî hostati lî diji azadixwaziya gelê kurd bî kar tîne.

Çend tevdîr

Pêwist e ku ronakbîr, rêxistin û sazgehên kurdan, hûrgılı lî ser pîrsa asimilasyonê bifikırın, analizên rast bıkın û lî gor wê jî hın çare û tevdîran bıstının. Divê ew bî xebat û tevdîrên ku iro hene qima xwe neynın; lî imkan û çareyên nû bıgerın, yên heyî berfıretır bıkın.

Lî gor raya me, dî warê parastın û pêşdabırına zıman û çanda kurdi da, lî ber Tevgera Welatparêz gelek kar û wezifên berbiçav hene, divê ew bêne ci. Hın jî wan karan mirov dikare bî kurti weha rêz bike:

a- Kampanya jî bo qısekırın. û xebıtandına zımanê kurdi, dî hemû warên jiyanê da.

b- Pıştgiri yan jî pêşengi jî bo avakırına sazgehên netewi wek enstitu û akedemiyên zıman û dirokê (Yên serbıxwe, ku bî hêzeke siyasi va girêdayi nebın)

c- Pıştgiri yan jî pêşengi jî bo pêkanina medyayên giring wek radyo û TV'ên kurdi

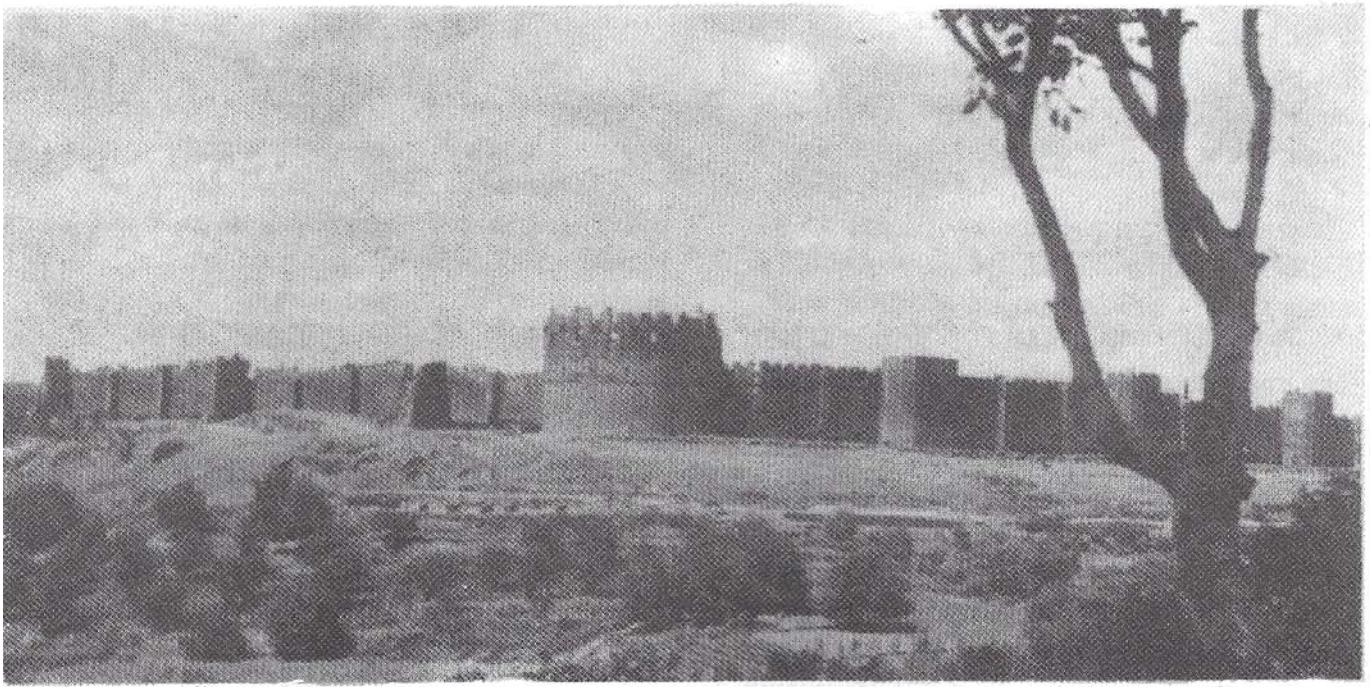
d- Bî riya weşanên cuda û vekırına qursên zıman teşwiqkırın, belavkırın û pêşdabırına xwendın û nıvisandına zıman dî nav gel da.

e- Peydakırına alikariya navnetewi jî bo parastına zıman û çanda kurdi. (Mesela jî UNESCO).

f- Berhevkırın û parastına edebiyata devki (folklor).

g- Pıştgiri û teşwiqkırına nıviskar û huner-mendên kurd.

Ev hın tevdîr û xızmetên konkret ın, ku wê bıkarıbın dî pêvajoya şerê rızgariyê da raste-rast lî zıman û çanda kurdi tesirên baş bıkın. Xebatên weha moral û şuûra netewi bılındtır dıkın. Û bêşik bılındbûna şuûra netewi dî eyni wextê da xurtbûna şerê rızgariyê ye.

Ahmed Arif:

*”Mın ji çî afatê hez kîr!
Serda ji dev heye, zıman tune
Kela Diyarbekîr...”*

A. GERNAS

Ahmed Arif wek hozanê mêrxasiyê tê bî nav kîrîn. Rast e, lewra ramanên serê wi zelal in, çiptazi ne. Bî rext û fişekan girêdayî, amade ne ji şer ra, ji qeda û belayê ra. Bî xîret in, bî evin in, bî hêvî ne.

Şev xayin be jî, can xerib û bêdeng, can parçe parçe be jî û dest di kelemçê da bê xew û bê titûn bimîne jî, terka evina xwe nake, jê hez dike her dem. Mebesta wi hêj di destpêkê

da kîfş e, meydan dixweyne rû bî rû, raste rast. Ramanên serê wi zelal in, benê xwe qetandine jî qeyd û lelayan. Heval in, dostê bî şewat in bê xapandin. Dostê gelê Kurd, insanên belengaz, karger, gundi. Dibe şirikê derd û belayên wan, dîkşîne xencera xwe jî kalan û êriş dibe ser dijminên wan.

Tu dibîni ku, ”pivazê şîn” ketîye rengê û jîyanê jî nû va vedîjenine, dibe mîzgîna bîhara

welat, dibe sembola evinên heri bedew. Dîbini ku, peyva "veşarteka pûşt" ketiye ser zar û zimanê te li dij xayinti, dafik, pûşti û durûti. Namûs dibe hêvi, dibe baweri di dil da.

Nîşkava dixwazi çayek vexwi, dema wê ji berfê. Piştîre dixwazi "Loriya Adiloş" bîdi ber singa xwe, bî şîrê xwe mezîni bîki li hember "marên gewr", bênamûs û kedxwaran. Jî Kela Diyarbekîr hez bîki, guhdari neki fermanan, bîparêzi ji hemû belayan. Li "hespê seglawî" sîwar bi û berê xwe bîdi çiyayan, çiyayên qedîrnas, çiyayên ku bî hezar salan te di paşla xwe da veşartiye û parastiye ji oxîrmê gîran.

Belê Ahmed Arif şairê tîrsnenas e, ger çiqas negotibe ez Kurd im ji, yan ji nedabîni gotin!. Naveroka pîraniya şîrên wi Kurd in, Kurdîstan e her çiqas bî nav nekîrîbe ji, yan ji nedabîni bî nav kîrin!. Dertê ser zînareki bîlînd, wek zanyareki tarîxê hezar salan dîde dû xwe û Kurdîstana dîroki ya qedim destnîşan dîke, tîxûban dîkîşîne.

"Ev çiya çiyayê Mengenê ye
Gava berbang davêje li Wanê
Ev çiya têjkê Nemrûd e
Gava berbang davêje li hember Nemrûdê
Alikî te şepe dîgre, asoya Qafqas e
Alikî te seccade mîlkê Ecem e"

Bî pîrtûkeke biçûk, tenê bî pîrtûkeke biçûk belav dîke nav û dengê xwe, sinoran dîçirine û dîgîhê ser textê zêrin ê şairiyê. Mêrxasiya gelê Kurd dîxe pîrtûkan, êş û rencên wan dîrêje ser rûpelan bî hubra reş. Bî gotinên mêrxas, tîrsnenas...

"Lê çî bêjim.
Xîrabitir, bûye qîsmetê me.
Mîrîn, bî vî awayî şeşderb li meriv naxe,
Dengnekîrîn û sekin, gelek dijwar e
Cîwan in em, wek lûla tîvingê,
Û dilê çetel,
Jî aşûiyê ra, jî cejnê ra hesret
Jî xewan ra, kûr, bêxem, rehet,
Bî sih û du dîranan jî kenê ra,
Jî hezkîrîna têrî xwe ra, jî xwarîne ra...
Çend car, kelegîrîni bûme bî şevan,
Ya rasti, hesret di navbera me da xweş e

Û di eslê xwe da, em dîzanîni kesrandîne."

Dî şîrên Ahmed Arif da peyv, hevok gelek kurt in lê her peyvek çiyayek radîgîre ser piştî xwe, kûrmane ne, pîrmane ne. Dî binê wan peyvên gelêri da felsefeyek kûr heye, lê qasî ku kûr e ewqas jî vekîriye wek ronahiya hîvê. Hênîk dîke dilê cejnîme, vedîjenîne hêviyê û bî mêrxasî pê dîkute erdê jî bo azadî. Qeyd û leleyan kevîni dîke bî vê hesretê.

Mîni ji hesreta te qeyd û leleyan kevîni kîr

Te, bîkarîbîm behsa te bîkîm
Jî zarokên baş ra, jî qehremanan ra.
Te, bîkarîbîm behsa te bîkîm
Jî bênamûsan ra, jî kesên halnenas ra,
Jî derewa qehpe ra.

Li dû hev çend zemherî
Gur radîza, çûk radîza, zîndan radîza
Li derva dînyayek ku bî gure gur dîherîke...
Tenê ez ranezam,
Çend bîharên leylîm,
Mîni ji hesreta te qeyd û leleyan kevîni kîr .
Gulên xwîne bî porê te va deynîm
Yek li vî alî
Yek li wî alî...

Te, karîbîm te bîqîrîm
Jî birên bêbîni ra,
Jî stêrkên şemetek ra,
Heta dendîkeki nîftîkê,
Jî pêla derya ya herî averê ra
Jî dendîkeki ketî yê nîftîkê ra.

Sêra xwe wînda kîriye hezkîrîne te yêni pêşî,
Wînda kîriye ramûsanan,
Para wî tune, jî êvara bê wext,
Îskanek, cîxareyek, heta jî xwe va dîçîn
Te, bîkarîbîm behsa te bîkîm...
Kêmaniya te, bo cejnîmê navekî dîni e
Bî mîni sar e, negre çavên xwe...

Zîmanê şîrên wi Tîrkî ye lê naverok Kurdî ye, serapê Kurdî ye... Û bî taybetî jî, jî ber vê pênasê, pênasî Kurdîti hevs û zîndan, qeyd û

lele bûne parçeyek ji jiyana wi. Bûye gur di çavê dewleta Tirk a dagirker da.

Gelek caran bûye meraq û hatiye pirsin, "gelo Ahmed Arif gotiye, ez Kurd im?" B1 rasti min ji nebihistiye, lê "pêwistiyeke weha" nebûye asteng li pêşiya pênasî Ahmed Arif. Şîrên wi, hestên wi, armanc û têkoşîna wi ya bê taviz têri xwe delil in, hewceyi îsbatê ninin.

"Ez hozaneki gelê xwe yê belengaz û bîndest im. Ev ji bo min şanaziyeke payebilind e" dibêje Ahmed Arif û di hevpeyvîneki da ji weha tine zîman pevgrêdana xwe û gelê xwe: "... Ez, kurê xelkeki bêdeng û kûr im. Û ne tenê bêdengi, b1 gelemperi bêtîrsî ji xusûsiyeteke gelê min a sereke ye. Dîvê mervî xusûsiyeta berxwedan û serhildanê ji lê zêde ke..." û herweha di her fersendi da b1 reheke qalind xwe b1 gelê xwe va girê dide, jiyana gel ji xwe ra dîke çavkaniya herî mezin û vê pevgrêdanê dîke şanazi bo xwe.

Şanazi ji digri

*Di kaniyê çavên te da,
Ewrek,
Li ber valabûnê ye
Hema hema.
Tîştên ku ji hişê min derbas dibin
Dixweyni wek av.
Dinya dît,
Dest kirin qirîka me...*

*Negre firmêskên xwe
Şanazi ji digri...
Berde bira xwe bişo esman
Laciwert, kesk, zêr
Tirêjên roja ku diçe ava.
Vaye li berbangê ne disa
Çiptazi
Û şin.
Vaye dibêji qey sira çiya
Û dibêji qey bayê nerm ê derya...*

*Kes nikare tozê deyne
Ser neynoka me ya ku dibrin û davêjin*

*Tu keça herî bedew î
A hemû galaksiyan.
Ez ji cewhera wê me êdî
Cewhera wê ya soragîr im,
Evina reş
Ya ku Prometheus disotîne...
Ne di eniya me da eybek
Ne di bin çengan da
Xaça me ya veşarti.
Me ji vi xelki hez kir
Û ji vi welatî,
Her ev e yê ku nayê efûkirin
gunehê me yê tîrsehêz...*

Ahmed Arif li ser axeke kevîn, li Dîyarbekîr hatiye dinê. Axeke ku dirokek kevîn û çandêke mezin di paşla xwe da veşartiye û gihandiye me. B1 zagonên eşîrî, mîrxasî û dobra dobri mezin bûye. Xayîntî, pûştîti biyani ne ji pênasî wi ra. Eger wi carek sozê mîra dabe, veger, poşmani tune ji wi sozî.

Destnîvisara Kela Diyarbekîr û Loriya Adiloş

*1.
Destê min naçe
Bihokên wê, hinarên wê yên dîl dibîji
Stûyê xwe xwar dikim û dimeşim.
Ev ne ew hal e ku gur û teyr pê bîzanin
Qet pîrs neke
Laaaaaaal...
Jê vegere bira fermana reş derê rêyan
Baxçê yarê tarûmar
Xwîn der dîke perçem*

*Here were lepeki can,
Pêşkêş kirîye min, ji qeda û bela wê ra,
Ez bînrîma loooo...
Destê min vala,
Piyê min girtî.
Û yê ku bîzanîbe tenê ez im
Min ji çî afat hez kir!
Serda ji dev heye zîman tune*

Kela Diyarbekır...

2.

Vedıke,
Gulê çılsor ên heftber
Û ji aliki va berf dibare,
Ba dibe Qerecdax,
Ba dibe zozan...
Bınıhêre, simbêlê min qeşa girt,
Lı min sar e ji
Zemheri ji ajot û ajot,
Te, wek ku bihar dıfıkırım,
Te, wek Diyarbekır,
Bı ser çı, bı ser çı nakeve ku
Tama ramandına te...

3.

Ava Xamrawat qeşa girt,
Lı ser Dicleyê çar tılı qeşa,
Em derdanên xwe ji birê dadıgırın,
Jı berfê dema çayê dıgırın.
Diya min wek sır vedışêre êşa xwe
"Ba ye" dibê, "biharê tıştek min namine".
Xwişka min, ducani, gıran,
Ya ewul e, ji aliki va bı dızı şerm dıke
Û ji aliki va ji dıtirse
Bı xofa mırınê
Vê zıvıstanê canek dın ji lı me zêde dıbe,
Pêçeka min, ez dı ku derê xwe da bıparêzım?
Bı xêr bê,
Bı xweşi bê,
Xwarziyê Ahmed Arıf...

4.

Tu hati dınê
Sê roj me te birçi hişt
Sê roj pêsir neda devê te
Pêçeka min Adiloş.
Jı bo ku tu nexweş nekevi
Jı ber ku toreyên me weha ye,
Êrişê pêsirê bike niha
Êriş bike û mezın bibe...

Vana,
Marê gewr û zıvzıve ne
Vana,
Çav berdane
Xureka me, nanê me,
Vana nas bike
Nas bike û mezın bibe

Ev, namûs e,
Lı navdanka me kolandi,
Ev ji sebir,
Jı jehriyan werıvandi
Xwe lı vana bıpêçe
Bıpêçe û mezın bibe.

Ahmed Arif

(1927 - 1991)

Navê şairê mezın ê esli Ahmed Önal e. Lê ew wek paşnav, navê bavê xwe ango navê Arif (Arif Hikmet) bı kar anıye û herweha bûye Ahmed Arif. Bavê wi mudurê nehiyê bûye û wekiltiya qeyme-qam kırıye. Navê diya wi ji, Sarê ye.

Dı sala 1927'an da lı Diyarbekır hatıye dınê. Pıştıre mala wan dıçe Sıwêrekê û pengava pêşın a dıbıstanê lı wê derê kuta dıke. Pengava navın lı Ruhayê û lise ji lı Afyonê tamam dıke. Lı Ankara-yê, lı Fakulteya Zıman-Tarix-Cografya xwendına xwe ya bılınd dıdomine û ji beşa Felsefa diploma werdıgıre.

Helbestên wi cara pêşın dı sala 1948'an da dı hın kovaran da tê weşandın. Jı ber dıtın û ramanên wi yê siyasi, dı navbera salên 1950 - 53'an da du cara tê gırtın.

Wi du diyalektên Kurdi, Kurmanci û Zazaki zanıbû. Helbestên xwe bı zımanê Tırki nıvısıye. Helbestên wi wek pırtûk dı 1968'an da bı navê "Mın ji hesreta te qeyd û lelyan Kevin kır" hatıye weşandın û heta niha serıya sıh (30) caran ji nû va hatıye çapkırin. Gelek helbestên wi yê neçapkıri ji hene.

Çend gotinên bijarte...

Tenê çûkên kedi bî hesret in.
Yên bıyani dıfırın.
ELMER DIKTONIUS

Tu tışteki bêimkan tune jî bo
keseki ku bî xwe ne mecbûr e
tışteki bıke.
EARL WILSON

Xweşi û serfırazi! Wey! ma jî wê
hêsatır çî heye... Tenê sıheteke
baş û havızayeke xırab bes e.
ERNEST HEMINGWAY

Tıştê heri delal dî jiyanê da, illiz-
yonên (xeyal) derheq jiyanê ne.
HONORÉ DE BALZAC

Dema kesek ku lî xwe rexne
bıke, kesên dın jê bawer dıkın, lê
tu wextê kes jê bawer nake eger
bî xwe pesnê xwe bıde.
MICHEL DE MONTAIGNE

Em şaşiyên xwe yê pıçûk qebûl
dıkın, jî boy ku em bıdın
bawerkırın ku şaşiyên me yê
mezın tunene.
*FRANÇOISE DE LA ROCHE-
FOUCAULD*

Xırabıya heri mezın ya ku dê û
bav bıkarıbın bî zarokên xwe ra
bıkın ew e ku, ew bî xwe zaro-
tıya xwe jî bira bıkın.
AKSEL SANDEMOSE

Kêyfa dubare ew e ku sexteka-
rek sextekareki dın dıxapine.
JEAN DE LA FANTONE

Mırov dıkare keseki durust
bıxapine, lê mırov nıkare wi bıke
pêkenokê xelkê.
KONFUÇYÛS

Zeman mamosteyeki mezın e, lê
mıxabın hemû şagırtên xwe
dıkujê.
HECTOR BERLOIZ

Din (ol) ew e ku nahêle feqir
dewlımendan bıkujın.
NAPOLYON

Kengê mırov dê û bavê xwe efû
bıke hingê mırov êdî gıhişti ye.
JEAN-JACQUES ROUSSEAU

Amadekar: Xalıt LEZGİN

Fabl

Azad Nûbar

Fabl çirokên kurt in, û piri caran lî ser heywanan tîn gotin. Dî wan da heywan qise dîkin. Ew dî eslê xwe da dîxwazî lî ser pêwendiyên mîrovan û derheq kêmasiyên mîrovan da fikrên rast û exlaqî yên baş pêşda binin. Lî diji gevezetiyê, qureti û pozbîlîndiyê, dexesi û çavnebariyê, derew û durûtiyê derdikevin. Dî dawîya fablan da şîret yan jî ramanekê esasi cih digre.

Dî zargotîne da

Beri icata matbaayê û pêşketîna hunera çapkîrîne, hema hema hemû şeweyên zargotîne (edebiyata devkî) bî awayê manzûm dîhatin gotin. Wek çirokên gelêrî, çirokên ser heywanan, fabl, destan, stranên lirik, û hwd. Ev hemû jî wek helbestê bî qafiye bûn. Bî vî awayî ezberkîrîna wan jî, gotin û belavkîrîna wan jî hêsatîr bû. Lê piştî derketîna matbaayê, dî edebiyata cihanê da guhartin û pêşketîneke mezî qewîmî. Gelek jî şeweyên edebiyatê mesela wek destan, çirokên lawîran û fabl, jî fonksiyonên xwe yên esasi yan gelek tîşt wînda kîrin, yan jî formên xwe guhartin. Herwîsa cara pêşîn şaxên epîkê yên nû peyda bûn, wek roman û hikayetan (novel).

Iro dî edebiyata nivîskî da jî fablên

manzûm hene, lê bî pîrani ew wek nesîr tîn nivîsandin.

Dî edebiyata kurdi ya anonim da jî gelek fabl hene. Çawa tê zanîn, Kurdistan jî aliyê folklorê da zehf dewlemend e. Gelek misyoner û lêgerên Roavayê lî hember vê dewlemendiyê şaş û matel dîminin. Gelek jî wan, vê zengîniya han, lî gor xwe bî sedemên cuda-cuda va girêdîdî. Lî gor hînan kesan, sedem, rewşa siyasî ya kurdan û bîndestîya wan ya sedsalan e. Lî gor hînan jî cihê Kurdistanê ye, ku lî ser rîya ticaretê, çûn-hatîne bûye; û herwîsa jî berê da lî Kurdistanê gelek medeniyet avabûne, û paşê wînda bûne. Loma kultura kurdan xwediyê miratê hemû wan medeniyetên kevn e... Axîr sedem çî dîbe bîla bîbe, zargotîneke me ya dewlemend heye. Eger em rûmeta wê bîzanîbîn û bîkarîbîn rojekê zûtîr jî ber çerxa asimilasyonê xîlas bîkîm.. Hîngê em ê bîkarîbîn jê sûde wergîrin. Bî rasti jî edebiyateke fire û nûjen (modern) dîkare lî ser bê avakîrin.

Dî edebiyata nivîskî da

Wek hemû şeweyên zargotîne, hosta yan jî afrandarên fablan jî nenas in.

Dî dewra Aisopos da, dibistanên wek yên nuha tunebûn. Zarokên dewlemendan li cem dersdarên arîzi dixwendin. Ew dersdar ji pîri caran kole bûn. Lî jorê dersdareki kole, çoyê wi ji li kêlekê hazır, rûniştiye û dersê dide.

Kes nîzane kê pêşiyê ew gotine. Lê li gor literatûra Roavayê -ku ew ji çavkani û iddiayên diroka antik ya Yûnaniyan esas dîgrin- cara pêşin bi navê **Aisopos** miroveki bi aqil hebûye û wi gelek fabl afrandine. Derheq Aisopos da bîli texminan, hema hema tu agahdariyeke esse tune. Lê tê gotin ku ew 500 sal BZ (Beri zayina Îsa) li dorava (ada) Samos jiyaye. Ev dorav di Derya Spi da ye. Aisopos koleyek bûye. Miroveki bejn-kurt, piçtxûz, lê geleki zeki û jêhati bûye. Wîsa nukteci, bi henek û laqirdi bûye ku, qral û miran û kesên xwedi kole ew hildane nav xwe û pê wextê xweş derbas kirine. Bi vi awayi Aisopos bûye miroveki navdar û li seranserî welêt hatiye naskirin.

Lê Aisopos di çirok û henekên xwe da serê tirê ê tûj, tûşî keyser, û koledaran kiriyê. Ser vê yekê dewletê cezayê mirinê daye wi û xeniqandiye.

Bi rasti Aisopos hebûye yan tunebûye ev esse nayê zanin. Lê di edebiyata

yûnani ya niviski da, li ser navê wi gelek fabl hene ku li hemû cihanê ji tîn naskirin.

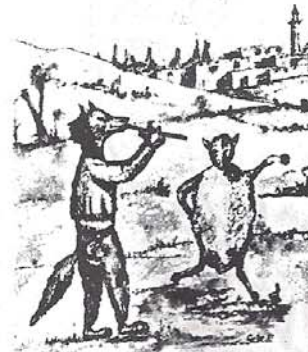
Îro dema fabl tê gotin di seri da navê **La Fontaine** yê fransi tê bira mirov. Ji ber ku wi di wextê da gelek fabl nivisîne û kitêbekê da berhev kirine.

Li Fransayê, di sala 1668'an da pîsmireki piçûk ê heftsali hebûye. La Fontaine ji bo vi lawê Qral kitêbeke çirokan amade kiriyê. Ev kitêb tenê berhevoka fablan e. Piştî demekê ew bûye pirtûka dersê ji bo hemû zarokan. Ne tenê li Fransayê, li gelek welatên din ji belav bûye..

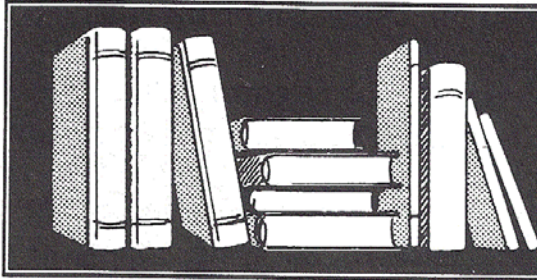
*Berhevoka fablên
La Fontaine*

GURÊ BILÛRVAN

M. EMİN BOZARSLAN

Miletên din ji zûda berhemên xwe yên folklorik, wek destan, çirok, çirokên lawiran, fabl û hwd. berhev kirine. Kurdan ji êdi hêdi-hêdi dest pê kirine wan berhev dikin. Lî jorê em bergê pirtûkeke M. Emin Bozarслан a çirokên lawiran dibinin.

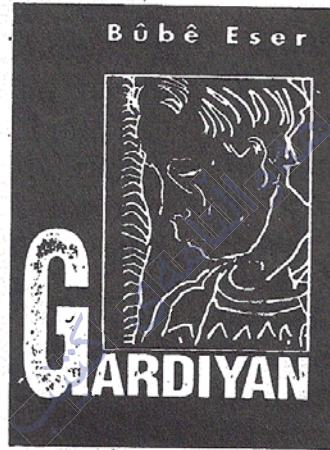
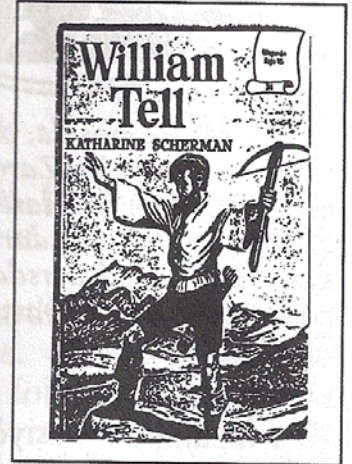

II. NAV WEŞANÊN NÛ

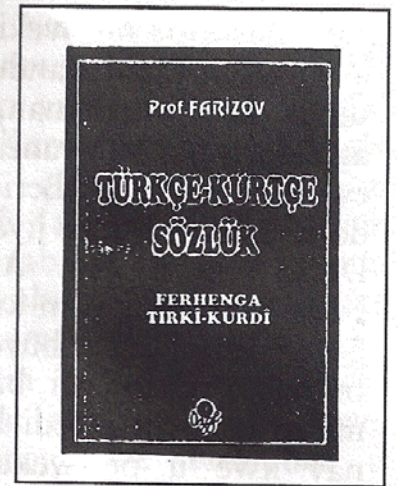

Hesênê Metê
LABİRENTA CINAN
(Novel-kurmanci), Weşanên
Welat Stockholm 1994,

Katharine Scherman
WILLIAM TELL
Werger: Ali Dicleli,
Weşanên Roja Nû,
Stokholm 1993, 62 r.

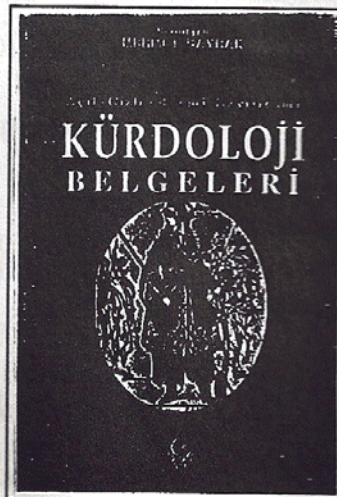
Bûbê Eser
GARDIYAN (roman-
serpêhati, kurmanci),
Weşanên Roja Nû, 1994,
Stockholm 165 r

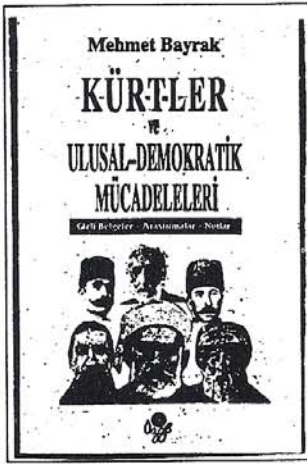
Prof. İ. Farizov
FERHENG Tırki- Kurdi, 344 r.
Özge Yayınları, Ankara 1994

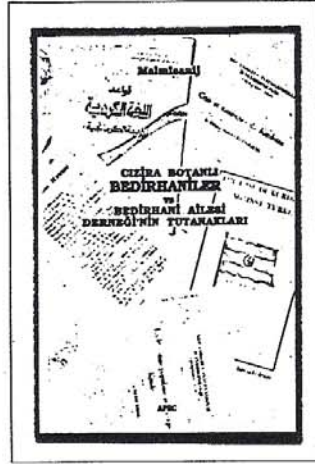
Haluk Öztürk
PEYVÊN ME -Heşinayi û
heywan, (J1 bo zarokên
dibistanê, qismen rengin)
Weşanên Roja Nû, 1994

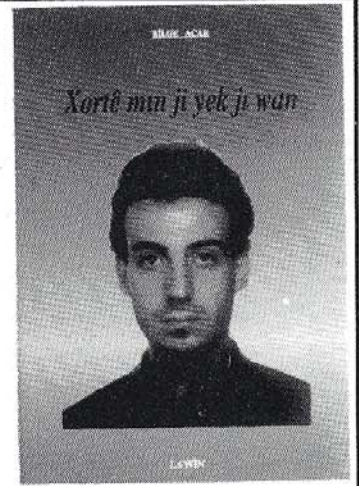
Mehmet Bayrak
Açık-Gizli, Resmi/Gayri resmi
KÜRDOLOJİ BELGELERİ,
Özge Yayınları, Ankara 1994

Mehmet Bayrak
KÜRTLER ve ULUSAL
DEMOKRATİK MÜCADELELERİ
Gizli Belgeler-Araştırmalar-
Notlar. 165 s. Özgü Yayınları

Malmisanj
CIZIRA BOTANLI
BEDIRHANILER VE
BEDIRHANI AİLESİ
DERNEĞİNİN TUTANAKLARI
Weşanên APEC, Stockholm 1994.
322 r.

Bilge Acar
XORTÊ MIN JI YEK JI
WAN- (Lawin.)
Paris 1993, 210 r.

Edward Petiška
MİTOLOJİYÊN MEZOPO-
TAMYA, 88 r.
Wergêr ji bûlgari: Cemal
Batûn. İllustrasyon: Vanya
Lapardova- Batûn Weşanên
APEC, Stockholm 1993

Mahmut Baksî
KÜRT GÖZÜYLE
YILMAZ GÜNEY
Weşanên Zêl, İstanbul
1994

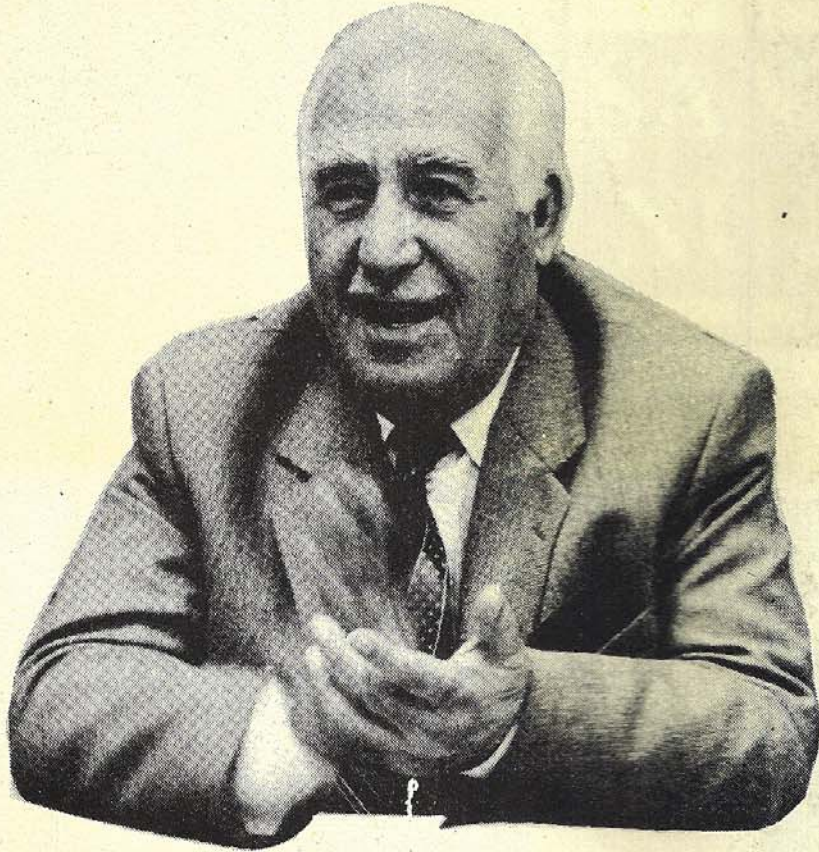
Laleş Qaso
DARAN PEL DAN
(Diwan 1),
Weşanên PELDA
Stockholm 1993, 108

Hussên Hebeş
LI WIR LÊVÊN KEVIRAN
ÇIK DIDIN (hel-
bestbî tipên latini),
Bonn 1994, 136 r.

Joyce Blau
KÜRTLER VE
KÜRDİSTAN- Eleştirisel
bir bibliografya-1977-
1990. Mezopotamia
Publishing, Sweden
1994, 166 r.

Zıman û hinkırına zıman

*Vejêne zımanê xwe ey xwendevan,
Nebûye mîlet hiç kesek bê zıman*

*Zımanê me xoş û xeroş û ciwan
Eger baş bızani tu naki ziyan*

*Tu kurmancıya xwe ji bira neki
Eger baş nızani diwê zêdeki*

*Elifba û diwan û ristan bixwin
Heta ku weki min nebi dil bi xwin*

*Binêre zımanê te çend dewlemend
Lı bajêr, tu carek xwe biğhêne gund*

*Bibêne çî şêrin e evreng zıman
Çî payebilind û çî rûmetgıran*

..... (Ji Zend-Avısta)

CIGERXWÎN

WEŞANÊN ROJA NÛ
14 SALÊN XWE TIJÎ KIR

CIGERXWÎN

RONAK

DIWANA 4A

CAPA YEKEM

WEŞANÊN ROJA NÛ
STOKHOLM 1980

Pirtûka yekemin ya Weşanên
Roja Nû, "RONAK Diwana 4."
ya mamosta Cigerxwin bû.